

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Val dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nežurnih pism se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Štefan Godina. Lastnik konsorcij lista „Edinost“ — Tisk tiskarne „Edinost“, vpisane zadruga z omejenim poslovanjem v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20. Telefon uredništva in uprave štev. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto . . . . . K 24.— Za pol leta . . . . . 12.— za tri mesece . . . . . 6.— za nedeljsko izdajo za celo leto . . . . . 5,20 za pol leta 2,60

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v široki eni kolone. Cena: Oglasi trgovcev in o tiskov . . . . . mm po 10 vin. Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih za- . . . . . vodov . . . . . mm po 20 vin. Oglasi v tekstu lista do pet vrst . . . . . K 20.— vsaka nadaljna vrsta . . . . . 2.— Mail oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inšertni oddelek „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“ — Plača in toži se v Trstu. Uprava in inšertni oddelek se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštneinštituciji račun št. 841.652

EDINOST

Pregled najnoveših dogodkov.

Ruska bojišča. — Zapadno Lucka, ob Stohodu: in Berezini uspešne akcije zveznih poizvedovalnih čet. Italijansko bojišče. — Le v Fleimski dolini močnejše, sicer povsod običajno topovsko delovanje. Macedonsko - albansko bojišče. — Ob Vojuši neka sovražna tolpa uničena. Francozi v devet dni trajajoči bitki v Macedoniji tudi včeraj niso imeli sreče. Zapadno bojišče. — Spopadi med Sommo in Oiso. Nov uspeh nemških čet pri višini 304 na levem bregu Moze. Dogodki na morju. — V Sredozemskem morju potopljena ena velika francoska bojna ladja razreda »Danton«.

Avstrijsko uradno poročilo.

DUNAJ, 20. (Kor.) Uradno se razglasa: 20. marca 1917. Vzhodno bojišče. — V Gozdnatih Karpatih, zapadno Lucka in ob Stohodu uspešne akcije v predozemlju. Sicer nič važnega. Italijansko bojišče. — Na fronti v Fleimski dolini znatno zvišano, sicer pa le običajno topovsko delovanje. Trst je bil zopet cilj sovražnih bomb. Jugovzhodno bojišče. — Severno Tepelenja ob Vojuši so naši poizvedovalni oddelki uničili neko sovražno tolpo. Vzhodno Ohiidskega in Prespanskega jezera so bili zopet odbiti močni francoski napadi. Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, ital.

Nemško uradno poročilo.

BEROLIN, 20. (Kor.) Veliki glavni stan, 20. marca 1917. Zapadno bojišče. — V ozemlju na obeh straneh Somme in Oise, ki je bilo prepuščeno sovražniku, je bilo več za sovražnika izgubonosnih bojev med pehotnimi in konjeniški oddelki. Pripravljanje v onem ozemlju izbranega bojišča je iz vojaških ozirov zahtevalo uničenje vsega, kar bi zamogo sovražniku koristiti pozneje pri njegovih operacijah. V kolenu Yperna so privedli naši izvidniki 12 Angležev iz njihove postojanke. Med Lensom in Arrasom mestoma živahen topovski boj. Na levem bregu Moze so izvršili Francozi popoldne in ponoči močne napade na postojanke, ki smo jih zavzeli dne 18. t. m. Bili so povsod odbiti. Ob višini 304 je ena naših stotnij po lastni iniciativi udarila za umikajočim se sovražnikom in mu izrgala nadaljen 200 m širok kos jarka, čigar posadka, 27 mož, je bila ujeta. Pri hrabro izvedeni akciji tik južno prekopa Ren—Rodan smo ujeli 20 Francozov. V značnih bojih je bilo sestreljenih 13, s topovi dve sovražni letali. Vzhodno bojišče. — Fronta princa Leopolda Bav.: V nekaterih oddelkih živahnejše bojno delovanje kakor v prejšnjih dneh. Na polzvedovalnih ob Berezini in Stohodu so ujeli naši oddelki 25 Rusov. Macedonska fronta. — Že devet dni trajajoči boj med Ohiidskim in Prespanskim jezerom kakor tudi na višinah severno bitolske kotline tudi včeraj ni prinesel Francozom nobenega uspeha. Njihove napadalne čete so udarile na široki fronti proti našim postojankam tako v jezerski soteski kakor tudi severno Bitolja. Vsi napadi so se izjalovili v našem ognju, na nekaterih točkah po boju iz bližine. Naše in zvezne čete so se borile zelo hrabro. Severno Dojranskega jezera je topovski ogenj razpršil več angleških stotnij. Prvi generalni kvartirmeister: pl. Ludendorff.

Bolgarsko uradno poročilo.

SOFIJA, 19. (Kor.) Bolgarski generalni štab javlja: Macedonska fronta: Med Ohiidskim in Prespanskim jezerom je izvršil sovražnik ponovne napade, a je bil povsod zavrnjen. Vzhodno Prespanskega jezera so močni sovražni oddelki, podpirani po številnih topovih, napadli naše postojanke na obeh straneh Crvene ste-

ne, a so bili krvavo odbiti. V odseku Bratnega doša so se vršili ves dan srčiti boji, ki se nadaljujejo. V kolenu Cerne srdit sovražen topovski ogenj proti višini 1050. Na ostalih frontah letalsko delovanje. — Na romunski fronti nič novega.

Turško uradno poročilo.

CARIGRAD, 19. (Kor.) Iz glavnega stana se poroča: Na raznih frontah nobenih imenovanja vrednih dogodkov.

DOGODKI NA MORJU.

BEROLIN, 20. (Kor.) Wolffov urad poroča: Eden naših podvodnikov, poveljnik kapitanski poročnik Morath, je dne 19. t. m. v zapadnem Sredozemskem morju potopil s torpednim strelom neko veliko francosko bojno ladjo Dantonovega razreda, ki je bila zavarovana po enem rusilcu. Linijska ladja, ki je plula siksak, se je takoj po zadetku močno nagnila in se nato v 45 minutah prevrnila. Načelnik adm. štaba mornarice.

Linijske bojne ladje razreda »Danton« so bile zgrajene l. 1909. Oborožene so s štirimi 305 cm, dvanajstimi 245 cm, šestnajstimi 75 cm, osmimi 47 cm topovi. Displacement znaša 18.400 ton. Posadka šteje v mirnem času 858 mož.

BERN, 20. (Kor.) Sredi februarja je neka francoska torpedovka pri Marseillu v domnevanju, da ima pred seboj nemški podvodnik, potopila francoskega.

LONDON, 19. (Kor.) Admiraliteta poroča o večeršnjem napadu sovražnih rusilcev, da se je sovražnik, potem ko je obstreljeval neutržno kopališče, Rams-gate, naglo umaknil pred angleškimi silami. En angleški rusilec je bil potopljen, eden pa poškodovan, a ne močno. Potopljena je bila tudi ena angleška trgovska ladja. Škode, prizadane sovražnim ladjam, ni bilo mogoče dognati.

Položaj na zapadni fronti.

BEROLIN, 19. (Kor.) Wolffov urad poroča: Le obnavlja se in previdno sledi Angleži Nemcem s konjenico in slabimi oddelki v izpraznjeno ozemlje. Često streljajo z veliko srditostjo na kraje, ki so že izpraznjeni. Nemški varnostni oddelki so prizadejali prodirajočim angleškimi patruljam vzhodno Bapama težke izgube, nakar so se v smislu ukaza umaknili. Francozi, ki so se po soglasnih izpovedbah ujetnikov med Avro in Oiso zbrali že v zelo velikih masah, so poizkušali pritiskati za Nemci s silo. Toda nemški značajni oddelki so držali tudi v sahu in jim prizadejali težke krvave izgube.

LUGANO, 20. (Kor.) »Corriere della Sera« priznava, da odgovarja nemško umikanje na zapadu že prej določenemu načrtu nemškega armadnega vodstva in da ni samo posledica francosko-angleškega pritiska; tudi ni misliti, da bi se Nemci odpovedali eventualni novi ofenzivi proti Parizu. Nemško umikanje se bo najbrž bolj ali manj naglo nadaljevalo do nove, v zadnjih mesecih gigantsko zgrajene obrambne črte, vendar pa Nemci najbrže ne bodo opustili prenegovnikov severovzhodno Arrasa. V ožgled tem okolščinam so postale priprave zaveznikov v zadnjih mesecih za nadaljevanje ener-gične ofenzive v ozemlju Somme in Oise deloma brezpredmetne. Ako skrajša nemško armadno vodstvo zapadno fronto za 70 km, kar se je večji del že zgodilo, dobi tako 10—14 divizij za svobodno razpolaganje; tem divizijam je prištetih še 300 bataljonov že razpoložljivih strate-gičnih rezerv. Hindenburgova tajnost je, kje ramerava porabiti te ogromne rezerve, in allirana armadna vodstva bodo skušala priti temu na sled. Pričakuje se lahko, da se obrne Hindenburg zopet na vzhodno fronto in povzroči tudi na zapadu mesto pozicijske kretniške vojne, da izvabi tako zaveznike in jih zgrabi potem z ogromnimi kletčniki. Pričakuje pa se tudi lahko, da namerava na zapadu le defenzivo in se vreči na jug.

Vojne priprave Amerike. WASHINGTON, 19. (Kor.) Predsednik Wilson je pooblastil mornariški oddelek, da naj izda 115 milijonov dolarjev za pospešenje gradnje vojnih ladij in za nakup

pomožnih ladij. Gojenci I. razreda mornariške akademije bodo dne 29. marca imenovani za oficirje, oni drugega pa par tednov pozneje. Na ta način se namerava povišati oficirski zbor za 374 oficirjev.

Prihod Gerarda v Washington. NEWYORK, 16. (Kor.) Associated Press poroča iz Washingtona: Veleposlanik Gerard je prispel danes semkaj in je bil sprejet na kolodvoru od tajnika, predsednika in drugih uradnikov. Govori se, da bo imenovan Gerard za ameriškega veleposlanika v Tokiju.

KABINET RIBOT. PARIZ, 19. (Kor.) Novo francosko ministristvo je sestavljeno sledeče: Predsedstvo in vnaje stvari — Ribot; justico — Viviani; vojno — Painleve; mornari-

Direktorij dume in delavski odsek

Pogajanja med obema vodilnima strujama v Rusiji glede volitev za konstituanto. Imenovanje Nikolaja Nikolajeviča za vrhovnega poveljnika preklicano.

DIREKTORIJI DUME IN DELAVSKI ODSEK.

Za kulisa revolucije.

STOCKHOLM, 19. (Kor.) Časopis »Sozialdemokraten« objavlja opis dogodkov v Rusiji na podlagi natančnih poročil: Dne 12. marca sta bila sestavljena v Petrogradu dva revolucijska odseka. Na eni strani je bil izvrševalni odbor državne dume, ki je obstojal iz zastopnikov vseh strank v dumi, na drugi strani pa petrograjski delavci, na čelu jim posl. Cejzde. Delavski odsek ima pravzaprav vso revolucionarno oblast, kajti njemu so se pridružili delavci in čete. Prvi konflikt med njim in odsekom dume je nastal že v ponedeljek. Odsek je sklenil namreč pogajanja s carjem. Cejzde in Kerenski sta radi tega izstopila iz odseka. Rodzjanko je brzojavil carju, da želi duma novo vlado. Stara vlada je bila takoj prisiljena, da je naznanila demisijsko. Toda car Rodzjan-ku ni odgovoril, ampak je sporočil stari vladi, da odpošlje generala Aleksejeva kot diktatorja v Petrograd. Vsled tega je odsek dume odnehal napram delavskemu odseku, nakar sta Cejzde in Kerenski pri-čela znova delovati. Drugi konflikt je nastal v sredo oz. četrtek. Večina državne dume je za nadaljevanje ener-gične vojne politike in je zato želela, da se kolikor mogoče hitro povrne notranji red. Najbližja pot k temu je bila, da se carjev sin proglasi za carja, veliki knez Mihajlo pa določi za regenta. To je sklenil tudi novo sestavljeni kabinet in Miljukov je obvestil o tem tujino. Kakor znano, je Bonar Law že v četrtek v spodnji zbornici sporočil to važno novost. Toda petrograjski delavski odsek je protestiral proti temu, češ da bi taka rešitev revolucije ne pomenila nič drugega, kakor izročitev oblasti ok-tobristom in kadetom, kar bi bilo enako zmaji ruskega imperijalizma, proti kateremu nastopajo delavci v mirovno politiko. Delavski odsek je radi tega izjavil:

»Ako proglasite vi carjevo sina za carja, proglasamo mi republiko«. Vlada dume je morala odnehati vnovič. Zato je bilo sklenjeno, naj si Rusija svobodno izvoli svojo vladno obliko. Ustavotvorna skupščina, ki bi se morala takoj sklicati, je hotela izraziti proti nadaljevanju vojne. Tako je bil Miljukov prisiljen, da je potom petrograjske brzojavne agenture izjavil, da je to, kar je bil zjutraj trdni sklep vlade, sedaj le njegovo osebno naziranje. Car je bil tako prisiljen, da se je odpovedal prestolu za sebe in svojega sina; ravnotako je moral odkloniti krono veliki knez Mihajlo. Nato je bila vlada dume, ki je hotela razorožiti revolucio-narne čete, da bi se sama polastila oblasti, prisiljena izjaviti v posebnem mani-festu na narod, da revolucionarne čete ne bodo razorožene, ampak da pridejo v svrhu podpiranja delavskega odseka v Petrograd. Tekom teh bojev med dvema vladama v Petrogradu je nastopal veliki knez Nikolaj Nikolajevič z izredno gotovostjo. Bil je eden prvih, ki je brzojavil carju, da mora odstopiti, ker zahteva to dežela. S tem si je že takoj spočetka pridobil desno krilo državne dume, ki ga visokoceni kot vojaka in vojnega pristaša in tako je bilo imenovanje Nikolaja Niko-

co — admiral Lacaze; notranje stvari — Maloy; naučni portfelj — Steeg; javna dela — Desplas; trgovino — Clementel; municijški portfelj — Thomas; finance — Thierry; poljedelstvo — Fernand David; oskrbo — Violette; javna dela in socialno preskrbo — Bourgeois; kolonije — Maginot; državno podjetništvo za letalstvo — Daniel Vincent.

Izprememba v poveljstvu vojnega poročevalskega stana.

DUNAJ, 19. (Kor.) Gm. Maksimilijan vitez Hoen je bil na lastno prošnjo odpuščen od poveljstva vojnega poročevalskega stana in imenovan za ravnatelja vojnega arhiva. Na njegovo mesto je bil imenovan polkovnik v generalnem štabu Viljem Risner Bubna.

lajevica za vrhovnega poveljnika čet čisto gotovo sporazumno z Rodzjankom zadnje vladno dejanje carja. Ker pa to dejanje nasprotuje volji delavskega odseka, je položaj nejasen. Poveljnik severne fronte, general Ruski, je brezpogojno na strani revolucionarjev; ustavil je carja v Pskovu in ga prisilil k abdikaciji. Nasprotno pa je poveljnik južne armade, general Brusilov, eden največjih mračnjakov. Na brzojavko Rodzjanka je odgovoril: »Jaz napravim svojo dolžnost napram carju«. Iz zadnjih poročil iz Petrograda je jasno razvidno, da postaja vlada vedno bolj odvisna od delavskega odseka. Tako ne govori izjava Miljukova o nobenih osvojitvah, ampak le o svobodi vseh narodov. Nedvomno radi tega odsek dume tudi neče nastopati proti mirovnim željam delavcev, ker se je bati, da bi vsled razdora zopet zamogla zmagati reakci-onarna vlada.

BERN, 19. (Kor.) »Temps« piše: V ruski javnosti se pojavljajo precej znatna naspotstva v naziranju. Oktobristi, kadeti in progresisti in celo delavci so sprejeli znano rešitev, da naj se car Nikolaj odpove in imenuje njegov brat Mihajlo za regenta. Ker pa car ni hotel privoliti v to, je delavski odsek, ki se je ustanovil izven dume, a se mora pogajati z njo, zahteval skorajšnje volitve ustavotvorne skupščine na podlagi splošne volilne pravice. Vlada, ki uvideva že vnaprej težkoče takih volitev v sedanjem času in njih vplivanje na operacije, je v soboto vztrajala na tem, da naj se vrše volitve šele koncem vojne ali vsaj v precej poznejšem času. Konferenca med izvrševalnim odsekom dume in delavskimi delegati je dne 17. t. m. trajala celo noč. Njen rezultat je neznan. Sklep velikega kneza Mihajla, da sprejme prestolno nasledstvo le na željo naroda, položaja gotovo ni izboljšal.

LUGANO, 20. (Kor.) Neka švicarska korespondenca, ki ima zveze z entento, razširja sledečo petrograjsko brzojavko: V dumi je bil glede točke, o kateri naj se najprej razpravlja, dosežen popoln sporazum med ministrskim svetom in delavskim odsekom. Ministrski svet se je konstituiral kot provizorična vlada. O vladni obliki se ne pouda nobena izjava. Ministrski svet je mnenja, da se mora volitev ustavotvorne skupščine z ozirom na to, da je več milijonov volilcev na fronti, 18 gubernij zasedenih od sovražnika in da je treba o volilnem zakonu šele razpravljati in ga potem proklamirati, odgoditi na dobo po vojni. Tozadevno z delavskim odsekom še ni dosežen sporazum, a se uga, da se to kmalu zgodi. V Petrogradu vlada poplajn mir. Vladajo snežni viharji ob 15 stopinjah mraza.

PETROGRAD, 20. (Kor.) Glasom poročila petrograjske brzojavne agenture se je svetovalstvo delavskih zastopnikov izrekovalo za takojšnje zopetno prevzete delovanja v Petrogradu, ker je to v ožgled resnosti položaja in nevarnosti desorganiza-cije že tako omajanih gospodarskih sil dežele neobhodno potrebno.

Imenovanje Nikolaja Nikolajeviča za vrhovnega poveljnika preklicano. LONDON, 19. (Kor.) »Times« poročajo iz Petrograda: Provizorična vlada je bila prisiljena, da je napravila razpoloženje revolucionarjev koncesije. Ko je car odstopil, je imenoval velikega kneza Nikolaja za vrhovnega poveljnika. Kljub popularnosti velikega kneza je smatrala provizorična vlada za potrebno, da preklicuje imenovanje in prepriča tako zlobno propagando. Zato je tudi odredila, da vrhovno poveljstvo ne sme biti v rokah članov ruske dinastije.

BEROLIN, 20. (Kor.) »Vossische Zeitung« poroča, da je veliki knez Nikolaj, ki naj bi sporazumno z novo vlado prevzel vrhovno poveljstvo, v zadnjem trenutku zaprosil petrograjsko vlado za tozadevno odgoditev. Bajje mu je bilo z radikalne strani namignjeno, da ni mogoče jamčiti za njegovo osebno varnost na bojišču, in zato hoče veliki knez za enkrat še počakati rezultat orijentacij delavskih zastopnikov, ki so odšli na fronto k armadam. Vojni minister Gučkov je dal de-

lavskim zastopnikom tozadevno jako da-lekosežna pooblastila.

Kako je car podpisal odpovedni proglas. BERN, 19. (Kor.) Kakor poroča »Temps«, je bila odpoved carja izvršena dne 16. t. m. popolnč. Po izpovedbah nekega člana izvrševalnega odseka se je več novih ministrov v spremstvu generala Ruskega, barona Frederiksa in drugih podalo v Pskov. Ko so orisali carju novi položaj, so mu nasvetovali, naj ne odpošlje nobenih čet s fronte v prestolico, češ da postane vsak vojak, ki se bliža Petrogradu, revolucionar. »Kaj naj torej storim?«, je rekel car. »Odpovejte se prestolu!«, je bil odgovor. Car je nekoliko pomišljal in nato rekel: »Teško mi bo, ločiti se od sina. Zato se bom odpovedal zase in za sina na korist bratu.« Nato je car podpisal proglas, kakor se je zahtevalo od njega.

LONDON, 19. (Kor.) »Daily News« poročajo iz Petrograda: Car je podpisal proglas v Pskovu. Nato se je podal v Dvinsk in se potem vrnil v glavni stan generala Brusilova. Šele v četrtek je privolil, da se objavi njegova odpoved. Do tega trenutka so bile zadrževane vse brzojavke v Petrogradu. Tako se je zgodilo, da so dobili kijevski listi tozadevno poročilo šele v petek ob 2 zjutraj. Se v sredo je bila glavnemu uredniku nekega lista v Harkovu naložena globa 3000 rubljev, ker je objavil vest o izvolitvi eksekutivnega komiteja. Cela zapadna Rusija se je pridružila novi vladi.

Akti politične policije izročeni socijalističnemu pisatelju Burzevu.

BERN, 19. (Kor.) »Petit Parisien« poroča iz Petrograda: Nova vlada je izročila socijalističnemu pisatelju Burzevu vse akte in arhive politične policije. Pripravljuje se, da je bil zadnji akt, ki ga je podpisal car Nikolaj, imenovanje kneza Lvova za ministrskega predsednika.

Zaplemba veleposestev nad 125 ha.

BERN, 19. (Kor.) »Humanite« poroča iz Petrograda, da imajo lokalni odseki na Ruskem pooblastilo, da zaplenijo zaenk-zkrat vsa posestva nad 125 ha. — Provizorična vlada je pozvala kmete, naj izroče vse žito. Proti posamičnim slučajem pijanosti se bo postopalo zelo strogo. Odsek si je na jasnem, da bo še mnogo čela.

Lloyd George o dogodkih v Rusiji.

LONDON, 19. (Kor.) V spodnji zbornici je izjavil ministrski predsednik Lloyd George, da je po dobljenih poročilih angleške vlade zahtevala ruska revolucija le malo krvi. Nova vlada ima na svoji strani celo deželno, armadno in mornarico. Zadovoljni zamoremo biti, da je nova vlada sestavljena v izrecni namen, da bo nadaljevala vojno s pomnoženo silo. Angleška vlada je prepričana, da bo ruski narod uvidel, da je svoboda tudi v revolucijskih časih spojljiva z redom in da so svobodni narodi najboljši branitelji lastne časti.

AMSTERDAM, 20. (Kor.) »Allgemeen Handelsblad« poroča iz Londona: Ministrski predsednik Lloyd George je naznanil včeraj v spodnji zbornici, da bo v četrtek predlagana odpošiljatev pozdravne adrese na rusko dumo. Ministrski predsednik je izjavil dalje, da po dosedaj-njih poročilih še ni mogoče reči, da je v Rusiji že odstranjena vsaka nevarnost.

Obsedno stanje v Rusiji.

STOCKHOLM, 19. Provizorična vlada je proglasila obsedno stanje za vso Rusijo. Stališče zemstev napram novi vladi še ni pojasnjeno.

Novi težki zaplet?

KODANJ, 19. Zadnje iz Petrograda do-spele vesti pravijo, da se prevrat ne izv-rši tako gladko, kot se hoče prikazovati z angleške strani. Car da najbrž s svojo prisilno odpovedjo še ni izrekel zadnje besede. Veliki knez Mihajl da je najbrž s svojim proglasom o ljudskem glasovanju ravnal popolnoma sporazumno s car-jem, ki hoče le zavleči sedanjí položaj, da bi pridobil časa za carsko rodbino. Vse-kakor da je najbrž v Rusiji pričakovati še težkih notranjih bojev.

Angleško sodelovanje.

KODANJ, 19. Angleško kumovanje pri ruski revoluciji se kaže vedno jasneje. Brzojavni zapor celo tudi za diplomatske vesti traja dalje. Vse mora pod angleško cenzuro in prihaja šele odtam v javnost. V tukajšnji ruski koloniji vlada veselje zaradi osvoboditve domovine, pa tudi dvom, ali se je car odpovedal sploh delo-čljivo in če ni pričakovati še zelo resnih bojev. Bivanje carja v Pskovu se tolmači tako, da so ga zaustavili tamkaj, ko se je vračal s fronte v Petrograd. Teško se da razločevati, kaj je v se-la-njih poročilih samo pobožna želja. Dolgo časa smejo tukajšnji Rusi potovati v Ru-sijo samo z dovoljenjem angleškega konzulata. Celo po odhodu iz Haparande pre-gledavajo angleški funkcionarji potne liste in preprečuje pot na Rusko. Sedaj vozi tamkaj samo en vlak na dan.

Odprava politične cenzure.

STOCKHOLM, 19. Po ruskih vesteh je politična cenzura odpravljena. Ruski listi so že naročili svojim dopisnikom, da svo-

PODLISTEK.

„Ne sodite, ...!“

Roman. — Lepa! Kaj je ta beseda zate . . . prava pravljica, prava pesem si! — Tvoja pravljica, da . . . in princezinja . . . ? — Dovolj, da se prav pristrčno nasmejem. — Smej se, smej se! Kako me to to-lazi. Pojdva v budoar, tam v polutemi se kramlja tako prijetno. Pripoveduj, pripo-veduj mi vse. — Bolj leže kot sede je počivala na ma-lom svilnatem divanu, razvijajoč vso svojo dražestno milino. Ves omanljen, kot bi

jo videl danes prvokrat, je pokleknil k njenim nogam.

— Kako ti žare oči, tvoje ustnice gore in roke se ti tresejo, ljubica moja, pomiri se in bodiva pametna. Deni nožice z di-vana, da se vsedem k tebi in ti morem pripovedovati. Ubogala je. — Kako se počuti veliki vojvoda? — Razmeroma dobro. — Ali te je odvezal tvoje obveze? — Ne, samo privolil mi je nekaj malega z besedami: »Ljubi netjak, tvoje življenje je, žal, že dolgo časa tako, da ne morem več siliti svoje hčere, da bi se poročila s teboj. Mlad, nedolžen otrok je, ki se mor-da obrne od tebe. Kar sem odločil, ostane, toda princezinja naj na svoj devetnajsti rojstni dan izreče odločilno besedo. Ako umrem prei, se dogovorita za bodočnost ob moji krsti . . . . Kako so me genile te besede, Sonja! — No, in mladi, nedolžni otrok, kaj je rekel? — Je vprašala pogljiivo, skoraj kričeče. — Žal ničesar . . . . nisem imel prilike, da bi govoril na samem žnjo. — O, bila je pač preboječa, nedolžna angelčka je bilo groza pred grašnikom, ha, ha! — Ne, boječa pač ni, temveč je za svoja leta zelo sigurna, samozavestna, narav-nost poangležena. — Kako je nastopala proti tebi? — Hladno in ponosno. — Sovražim jo zato! — In če bi bila ljubezniva? — Bi jo umorila!

Dalje.

Je delo preurede z ozirom na to odpravo. Veliko število oseb, ki so pobegnile iz Rusije, se je vrnilo v domovino.

Proglasitev ustavne monarhije.

KODANJ, 19. »Daily Chronicle« javlja iz Petrograda: V dobro poučenih krogih se zadržuje z vsjo gotovostjo, da se v najbližjih dneh proglasi ustavna monarhija.

Carška rodbina.

STOCKHOLM, 19. Iz Petrograda se poroča, da je bil po nasnovanju carice-matere po umoru Rasputina izvršen atentat na carico. Ko je ogledovala neko bolnišnico, je bilo pet strelcev iz revolverja izstreljenih na carico, ki je bila ranjena na roki. Zarotilo da se je proti njej dvajset najst. častnikov. Njihov volja da je bil knez Dolgoruki, katerega so obesili, dočim so bili ostali ustreljeni. Carica-mati je bila preganjana v Kijev.

STOCKHOLM, 19. Ko je carica izvedela za carjevo odpravo, se je poizkusila samomoriti. Poizkus so mogli preprečiti še v zadnjem trenutku.

STOCKHOLM, 19. Ruski konzul v Harparandi je dobil vest, da ima nova vlada namen, carja poslati na Krim, da se tam kaj odpočije.

Klavzula o posebnem miru.

KOELN, 19. »Morningpost« poroča: Prejšnja ruska vlada je sicer podpisala Jerlonski dogovor, da ne sme nobena zavezna država podpisati posebnega mira, toda s pridržkom, da bo v slučaju revolucije dovoljeno Rusiji, skleniti poseben mir. V Nemčiji je ta klavzula že zdavnaj znana.

Položaj v Petrogradu.

LUGANO, 19. »Corriere della Sera« javlja iz Petrograda 16. t. m. zvečer: Vzpostavitev reda napreduje hitro. Ulice so polne ljudstva. Vojniki in meščani nosijo rdeče kokarde. Tranjavaj ne vozi in tudi izvožniki ne. Listi ne izhajajo. Namesto časopisja razvažajo z avtomobili po mestu letake izvrševalnega odseka dume in jih razdeljujejo med množico. Redarstvene posle opravljajo dijaštvo, ki vodi majhne skupine rezervnikov. Določile so se najvišje cene za živila. Pretirano nizke cene živil pa znajo dovesti do nove krize. Našlo se je več skladišč moke, ki so jih lastniki zakrivali. Govori se, da je bil tverski gubernator ubit, ker se je ustavljal aretaciji. Vest iz provincije so še zelo pičle.

Pavel Miljukov in njegovi načrti.

V novi ruski vladi zavzema Miljukov mesto ministra zunanjih stvari. Miljukov je voditelj stranke takomenovanih »kadetov« (konstitucionalno - demokratske stranke, katere pristaše se po začelnih »k« in »d« imenujejo »kadeti«) in je po svojem poklicu zgodovinar, priznan strokovnjak. Njegovo znamenito delo, kulturna zgodovina Rusije, se zelo cenil v tujščanskem svetu. Nameščen je bil kot profesor na moskovskem vseučilišču, a ga je vlada vsled njegovega političnega mišljenja odpustila, nakar je sprejel profesorsko mesto na visoki šoli v Sotiji. Od tod tudi posebne simpatije njeega samega in njegovih pristašev za Bolgarsko tekono balkansko vojno. Ob začetku prve ruske revolucije je Miljukov očitno stopil na čelo stranke, dasiravno je le-ta imela izborne voditelje v Petrunkeviču, Hesenju in Kaufmanu. V prvo in drugo duno ni bil izvoljen, pač pa je dalj smer svoji stranki v osrednjem glasilu stranke, »Rječi«, ki je pod njegovim vodstvom postala kmalu najvplivnejši list. Za časa prve in druge dume je bila stranka kadetov precej radikalna in je med drugim zahtevala tudi nakup in razdelitev veleposestev med kmete, da bi se jim pomagalo tako iz njihove bede. V tretji dumi se je stranka že znatno umirila. Miljukov se je v tretji dumi zavzemal za odpravo izjemnih zakonov proti Židom in za obsežno narodno samoupravo neruskih narodnosti. Posebno se je zavzemal za Maloruske in njih pravico do rabe lastnega jezika. Pozneje se je Miljukov vedno bolj nagibal k federalističnemu vseslovanstvu, ki naj bi združil vse slovenske narode okoli ruskega kot vodilnega naroda. Glede balkanskih narodov je bila njegova simpatija še v začetku balkanske vojne na strani Bolgarov.

Ze tedaj pa je bil Miljukov v ozkih stikih s Sazonovim in je kolikor mogoče pospeševal žnjim vred angleški vpliv na Ruskem, a glede bližnje ruske zunanje politike je bila pridobitev Carigrada Miljukovu eden prvih ciljev. V času vojne je bil Miljukov eden najvnetejših pristašev vojne in propovednikov nadaljevanja boja do končne zmage.

V posebni publikaciji je stranka kadetov izdala svoje vojne načrte in cilje. To delo je izšlo iz rok Miljukova in vsebuje torej tudi njegovo osebno mnenje. Ker zavzema Miljukov danes velevažno mesto ministra zunanjih stvari, je vsebina te publikacije danes takorekoč program ruske zunanje politike in zato še tem važnejša.

Miljukov izhaja v svojih izjavanjih od osnovne trditve, da sta Nemčija in Avstrija Rusijo proti njeni volji prisilili v vojno. Ker je bila torej Rusija prisiljena v vojno — pravi Miljukov — se je njen strateški načrt stnil z nalogo, da se združijo vsi ruski narodi, katerim pripada tudi večji del Galicije. Nadalje pravi, da je neka ruska politična stranka že zdavnaj stremela po zopetnem združenju vzhodne Galicije in da jo je v tem podpirala tudi neka galicijska stranka, takomenovana rusoijska stranka. Ze proglas generalnega gubernatorja grofa Bobrinskega da kaže, zna mora biti s pridobitvijo Galicije zvezana tudi priključitev takomenovanega »ogrskega rustava«, ohih ogrskih županij,

v katerih bivajo Malorusi. To združenje vseh ruskih plemen imenuje Miljukov — uresničenje oporoke velikega kneza Ivana Kalite.

O poljskem vprašanju pravi Miljukov: »Nadaljno izvajanje istega splošnega načela, ki smo si ga vzeli mi in naši zavezniki za podlago vojne in ki se je pri nas razširilo na misel osvoboditve slovanstva, je bila misel zedinjenja in osvoboditve Poljske.« Kakor zedinjenje Rusov, hoče izvesti Miljukov tudi zedinjenje Poljakov po narodopisnem zemljevidu. Zedinjena Poljska naj bi dobila zapadno Galicijo, vzhodno avstrijsko Slezijo, del pruske Slezije (sedanje oppelsko okrožje), vso Poznanjsko, večji del zapadne Pruske ter one dele vzhodne Pruske, v katerih bivajo pretežno Mazovci in Poljaki, z mestom Gdanskim vred, kjer naj bi Poljska imela svoj dostop do morja.

Ker bi preostali nemški del pruske Slezije tvoril preozek predel med Poljsko in samostojnim češkimi kraljestvom, katero naj bi obsegalo sedanjo Češko, Moravsko, zapadno Slezijo in Slovaško, naj bi se ta nemški del pruske Slezije priključil ali samostojni Poljski, ali samostojni Češki. Nemški del vzhodne Pruske naj bi se kot nadaljna baltska pokrajina priključil Rusiji, češ »te oaze ni mogoče pustiti pod nemškim gospostvom in Rusija je prisiljena, da naredi iz nje novo baltsko gubernijo.« Ureditev poljske meje proti Rusiji in ugotovitev bodočega razmerja samoupravne Poljske napram Rusiji označa Miljukov za notranjo stvar Rusije.

Znatne izpremembe kažejo tudi načrti Miljukova na Balkanu. Velika Srbija naj bi obsegala vse slovensko, hrvatsko in srbsko ozemlje od severne Koroske meje pa do Drača na eni in do sedanje zapadne bolgarske meje na drugi strani. Glede turškega ozemlja pravi: »Sedaj je naš cilj priključitev Bospora in Dardanel ruski državi, s čimer mora biti zvezana pridobitev Carigrada in dovoljenje dela obali, da se zagotovi obramba morskih ožin.« Na evropski strani je zahteval Miljukov za slučaj, da bi se Bolgari pridružili osrednjima državam — ona publika-cija je izšla leta 1915., torej pred nastopom Bolgarske ob strani osrednjih držav — da bi segala ruska meja potem preko Drinopolja.

Gloje Male Azije, kjer se ruske koristi dotikajo s koristimi Francoske, Italije in Angleške, se Miljukov ne izražja jasno, vendar pa se more čitati med vrstami, da zahteva za Rusijo obal Črnega morja s primernim zaledjem ter turško Armen-sk. Dostop Rusije do Sredozemskega morja preko gorovja Taurus Miljukov ne zahteva.

To so torej vodilna načela vojne politike novega ruskega ministra zunanjih stvari, ki se skoraj do pičice strinjajo z načeli, ki so se proglašala tudi s strani francoskih in angleških politikov. Žal, da nam niso na razpolago natančnejši podatki o načrtih Miljukova glede Jadranskega morja in njegovega obrežja, ker bi se potem moglo soditi tudi o »navdušenju« tretjega zaveznika, Italije, za politiko nove ruske vlade, kajti ne verjamemo, da bi Miljukova Velika Srbija mogla biti posebno všeč politikom v Rimu, ki so si naše Primorje za zaledjem »pridelili« čisto drugače, kot pa najbrž misli Miljukov.

V ostalem pa: načrti so načrti in ostanejo tudi samo načrti, dokler ni tiste sile, ki jih izvede. Ali pa bo nova Rusija imela tudi isto silo, da izvede, kar si je začetil njen novi mišter zunanjih stvari? Skoraj tret let je bilo treba, da je izgubila Rusija ono, kar je danes v posesti osrednjih držav; ali bo treba novih treh let, da si pribori, kar je izgubila, koliko pa še potem, da prarabi ono, kar razdeljuje Miljukov? Njegovi načrti ostanejo pač le — načrti!

Kriva tolmačenja in neosnovana pričukovanja.

V nedeljskem članku smo po svojem naziranju in uverjenju označili vzroke in cilje sedanjega zgodovinski-veleznamenitega prevrata v Rusiji. Obenem pa smo naglašali, da si bo velik del, ako ne velika večina evropske javnosti prirejala drugačno mnenje. Mi smo te dogodke označili kot zgolj političen prevrat, ki mu je bil namen, da napravi konec dosedanjemu avtokratskemu režimu, ki je smatral ruski narod za nezrelega za moderne, svobodnostne institucije in uredbe v državi in ki je zato dušil vsak svobodni dih in tudi krčil vsak razmah parlamentarizma v Rusiji, čemur so bile posledica neprestane borbe med vlado in dumo. In ko je vlada nedavno hotela s silo odgoditi dumo, se je boj razvil iz svojega viška, da se je kazal — le en izhod iz težke, akutne, nevdružljive situacije: ali mora pasti režim, ali pade parlamentarizem!

Ta pa se je znal braniti in je prešel v najodločnejšo ofenzivo. Odločil se je za velik odločen sunek proti režimu. In izvel ga je s skrajno energijo, pri tem pa ob enem tudi premišljeno, razsodno, in smotreno organizirano. V tej kombinaciji največje energije in jeklene volje, pa vsposedno bistro računajoče smotrenosti je tajna tega velikega presenečenja, te popolne zmage nad reakcionarnim režimom in avtokratstvom na prestolu.

Hkratu smo temu dosledno — in to je potrebno, ker pomenja največjo nevarnost, ako se v težkih bojih, kritičnih situacijah, udajajo iluzijam in postavljajo lepe načle na krive, ne obstoječe premise — nujno svariti, naj naša javnost ne prisojja prevratu v Rusiji pomena, ki ga nimaj! Razumljivo in vzvišeno je hrepenenje čustvenih in za pridobitve človeške civilizacije skrbječih ljudi, da bi se skoro povrnil mir. Ker razumemo to, nam je tem huje, da moramo svariti, naj se miroljubni

odreko nadi, da je ta prevrat velika narodna demonstracija proti vojni in za mir.

Tako je bilo takoj našo trdno uverjenje. Velik del evropske javnosti sodi še danes drugače, ker si je — motreč Rusijo in njene razmere — vedno nadeval naočnike, skozi katere je videl pred seboj tako Rusijo, kakršnje si je želel in je hotel. — Naravno je potem, da ni poznal Rusije, ki je in kakršnja je!

Tako je bil v popolni zmoti tudi pri presojanju naravi, vzrokov in ciljev sedanjega prevrata. Klasičen primer za to nam je durajska »Arbeiter-Zeitung«. List torej, ki mu je priznavati odlične kvalitete in ga moremo radi vsebinske vrednosti njegovih spisov in kritične razsodnosti pri presojanju problemov — pa naj se že strinjamo z njegovimi nazori, ali ne — šteti med prve dunajske liste, ako mu ni prisoditi celo prvenstva. In vendar je celo tak list spričo dogodkov v Rusiji, oziroma vzrokov sedanjemu prevratu, padel v fundamentalno zmotno in zagreša hude neskladnosti v svojih sodbah.

Naj konstatujemo to na eklatantnem zgledu v izdanju tega lista od minole sobote. Na čelu lista prinaša članek po n-aslovom »Za vojno, ali za mir?« Smer razmotrivani je označena že v tem naslovu, a zaključki v njem pričajo, da avtor presoja stvari skozi svoje naočnike in da mu sodbe prihajajo iz njegovih lastnih želja ali preddonov. Upira se misli, da bi bil to le notranje-političen prevrat, in če je tudi to po zasnovah njegovih spočetnikov, da ne ostane pri tem, kajti vsaka revolucija da ima svojo notranjo logiko, in dovaja do skrajnosti, ki jo vidi on v revoluciji proti vojni.

Tako na prvi strani. Na tretji strani pa prinaša isti list izvajanja nekoga drugega avtorja, ki gleda stvari brez naočnikov in priprostim nekalmim očesom, in ki vidi glavno figuro v novi provizorični vladi v ministru za vnanje stvari Miljukovu, o katerem pravi pravilno, da je glavni propovednik vojnih ciljev, osvovjetelej in naravnost zaupnik angleške veleposlanštva.

To bi bilo pa blizu nasprotno onemu, kar trdi »Arbeiter-Zeitung« v prvem članku. Kdo je torej blizu resnice: ali oni na prvi, ali oni na tretji strani? Take neskladnosti zagreša list take kvalitete, kakršne je »Arbeiter-Zeitung«. Česa nam je šele pričakovati pri onih drugih a la »Neue Freie Presse« in minorum gentium!!

»Arb. Z.« hoče, da je prevrat revolucija ruskega stradajočega naroda proti nadaljevanju vojne. V resnici pa dokazujejo vsi ukrepi in vse oficijelne emuncijacije zmagovalne provizorične vlade — glej je brzojavna sporočila v večrajšnjem listu! — ravno nasprotno, dokazujejo, da so s prevratom hoteli doseči izpremembo notranjega političnega režima, dočim hoče provizorična vlada točno izpolnjevati vse obveznosti, sprejete po prejšnji vladi v področju vnanje politike, torej tudi obveznosti, nanašajoče se na — vojno.

Včeraj podano sporočilo provizorične vlade zastopnikom Rusije v tujini ne dopušča nikakega dvoma, marveč ga eklatantno izključuje: prevrat je hotel strnoglavit »stari ruski režim« in pripomoči »volji suverena naroda« do veljave, sicer pa bomo »skrbno gojili odnošaje, ki nas spajajo z drugimi zveznimi narodi in pričakujemo, da ti odnošaji postanejo še priskrnejši.«

Tako izjavlja sporočilo ministra za vnanje stvari Miljukova v slovesno-oficijelni formi: tudi nova vlada, vlada velikega prevrata, je za nadaljevanje vojne!

To smo hoteli še enkrat naglasiti in vnovič posvariti pred krivimi zaključki in namidi. Hudo je, da se po blagoslovih miru hrepe, čemu človeštvu mora jemati ta blažljiva nada. Kolika sreča za nas vseh, za vse narode, za vse človeštvo, za vse pridobitve človeške civilizacije bi bila, ako bi mogli na prevrat v Rusiji nadovezati opravičeno uverjenje, da gre tragedija h koncu, da je veliki ruski narod hotel manifestirati svojo voljo, da bodi konec tih pretresljivih tragedij, da so ti dogodki odprti pot, ki skoro dovede do mira! Temu pa — na žalost vseh blagih ljudi — ni tako.

Grenko je — ponavljamo. Ali resnica je resnica, ki je ne odpravljamo s tem, da je nočemo gledati. A resnica je ta: da se je izvršil notranji politični prevrat in da ni govora — kakor krivo sodi tudi »Arbeiter-Zeitung« — o revoluciji ruskega naroda proti vojni!

Domače vesti.

Dr. Laginja — predsednik stranke prava. Vest, da je dr. Matko Laginja izvoljen predsednikom stranke prava, smo pozdravili ni z največjim zadovoljstvom, posebno zato, ker smo vedeli, da ga ni večjega povspesvatelja hrvatsko - slovenskega edinstva, nego je dr. Matko Laginja. Sedaj čitamo že v hrvatskih listih, da hoče dr. Laginja posebno delovati na to, da bodo stiki med slovenskim in hrvatskim narodom čim tesnej.

Tedensko zdravstveno poročilo. V času od 10. do 17. t. m. je bilo v tržaški občini zaznamovani 5 slučajev škrlatice in 3 slučajev legarja.

Mestna zastavljavnica. Danes, v sredo, se bodo od 9½ dop. do 1 pop. prodajali na javni dražbi razni nedragoceni predmeti zastavljeni na rumene listke serije 139. — Jutri, v četrtek, se bodo od 9½ dop. do 1 pop. prodajali na javni dražbi nedragoceni predmeti, zastavljeni meseca aprila leta 1916. na rumene listke serije 139 in sicer od št. 20.701 do št. 20.800.

Kdo ve kaj? Josip Umek c. kr. bramborskega pehotnega bataljona št. 149, bi rad izvedel, kje se nahaja njegova žena z dvema otrokoma iz Komna št. 152. Kdor

kaj ve, naj blagohotno sporoči imenovanemu, vojna pošta 7611.

G. Ivan Androvič nas je naprosil, da objavimo z ozirom na včeraj objavljeni članek, oziroma oceno njegove brošure »Die Triester Frage in ihrem Verhältnis zu Oesterreich und Italien. I. Teil.« naslednje pojasnilo, ki je objavljamo, kot smo je prejeli, v hrvaščini: Liepo Vas molim, da biste izvoljeli, a u interes same istine u Vašemu cieni listu uvrstiti sličedece, što izpravlja činjenice Vaše recenzije u današnjem broju: Niti se čudim niti sam na svojo opravdanje kazao, »da ne obstoji o irendentizmu nič drugega nego nekoliko brošur in raztresenih člankov.« Naprotiv mi je poznato a sam se tomu pitanju od više godina posvetio — i proti irendentizmu s uspehom borio — da postoji i knjižica i članaka o irendentizmu: ja sam do sada bez »Die Triester Frage« napisao četiri radnje i sijaset članaka. Gornje pak mišljenje nije moje, nego se odnosi na pisanje fiorentinske »La Voce« od 15. prosinca 1910, kako sam citirao (str. 17). Podrobnije o tomu u II. dielu.

Sto se tiče Vivantova djela: »Irredentismo adriatico, contributo alla discussione sui rapporti austro-italiani.« ne samo da mi je poznato, nego sam se dapače sa gosp. Vivantom dopisivao uprav glede ovoga djela i pružio mu više podataka. Ob ovomu imao sam takodier progovoriti, nu u zadnji čas radi prilika neovisnih o mojoj volji morao sam dovršiti sa I. djelom. Sto se tiče jezika i izreke »kaj tagaca se Nemcem ne sme nuditi«, dozvolite, da ovdje iznesem, između drugih dokaza, što piše bečka »Die Flagge« (br. 1 od ov. god., str. 22) »... und überhaupt durch die Sorgfalt, mit der sowohl Sprache als Literaturstellen dieser in Triest erschienenen Arbeit behandelt werden...«. Na ostalo se ne osvrćem, jer ne ću da ulazim u meritum same kritike, budući mi sveto svačije mišljenje u ovom pogledu. Naskoro drugi, naosob treći dio »Die Triester Frage« dokazati će neosnovanost nekih izreka u kritici. — U Trstu, 20. ožujka 1917. — Veleštovanjem Ivan Androvič.

Nemško operetno gledališče (»Edenc«). Danes se ponovi Kalmanova opereta »Zlato za železo«.

Gospodinja ki nma olja za pripravo solat, naj prečita oglas Mat. Dežmana v Ljubljani, ki priporoča po okusu zelo posrečen in na zdravje blagodejno učinkujoč nadomestek. Z mahom se gospodinja lahko za dolgo založi, ker se hranjen na suhem prostoru, nikdar ne pokvari.

ČESKO - BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosakova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja v ulici delle Poste št. 14, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. — Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

MALI OGLASI.

Gospod, kateri je pisal da pride 18. t. m. ob 4 pop., se prosil naj pošlje Ins. odd. Edinosti pod št. 8300 svoj natančen naslov. (107)

Pri Sv. Ani ali Sv. M. Magd. splojni list m v hiši posestnika stanovanje n hrano za mesečnih 220 do 240 K. Poudbe na Ins. odd. Edinosti pod »Po očník«. 1008

Izvrsten rum prodam v mali in veliki množini po zmerai cenai. Parčina, Via Gelsi 10. Od 11—12 in od 4—5. 8054

Kupujem cementne vrče po 1 K. — Ulica Solitario št. 19. 988

Cikorija je napradaj v ulici Carintia štov. 20. Mozetič. 989

Diplomirana učiteljica podučuj. z gotovim uspehom male in od astie (gospa in gospodine nemško in slovenko, le na svojem domu, po zmerai cenai. Informacije od 3—7 pop. Ulica Chiozza 27. III. nad, druge stopnico zadej na dvorišču, vrata 8. (A 8)

Fotograf Anton Jerkič posluje zopet v svojem ateljeju v Trstu, Via delle Poste štov. 10. 407

Šampanjec »Comte de Valois«, refošk »desert« botiljke od 7 10 prodajam v mali in veliki množini. Parč na skladišču ulica dei Gelsi 10 od 11—12 in od 4—5 pup. 8058

Piazza Caserma SALONE EDISON Palazzo Vianello Danes in jutri se uprizori krasna drama Deklica iz zavetišča v kateri igra slavna in izborna umetnica ASTA NIELSEN. K tej predstavi pridejo lahko tudi otroci. V soboto »Dora Brandes« z Asto Nielsen.

1 liter izvrstnega nadomestila za olje si lahko naredi vsak sam iz mojega zelo priporočljivega Caraghee morskega mahu 1 zavitek garantirano izbranega za 1 Ltr stane K 1.30, po pošti poslan K 1.50. Ker mi vsled velikih poštinih naročil ni mogoče vsem cenj. odjemalcem točno ustreci, si dovoljujem tem potom vsem cenj. odjemalcem sporočiti, da se dobi moj morski mah. — Priporočena pošiljatev stane 25 vin. več. Navodilo za pripravo, ki je popolnoma priprsta in brez stroškov, je pridejana vsakemu zavitku. Za poskušajo pošiljam tudi posamezne zavitke proti preplačilu ali povzetju, sicer se pa priporoča več zavitkov zajedno naročati, da se prihrani nekaj poštine. Poštna naročila in denarne pošiljajte naj se pošljejo na Mat. Dežman v Ljubljani, Kopitarjeva ul. 6.

Kabaret-Varietè MAXIM Trst - Via Stadion 10 - Trst Odprt od 8 1/2 zvečer naprej Cena: I. orste K 2. II. orste K 1.

Hotel in restavracija METROPOLE Trst, ulica S. Nicolò 22. Kuhinja prve vrste. Vina izbrana. Elegantne sobe. — Največja čistost. — Cene zmerne.

Pfaff Stroj za šivanje in vezanje, pravil nemški vzorci. Seidel & Neumann in »Singer« Rast & Gasset Bogata zaloga vseh potrebščin. Mehanična delavnica za vsako popraviljanje. — Trvdka ustanovljena leta 1878. — FRANCESCO BEDNAR Trst, ulica Campanile št. 19.

GAMBRINUS vsaki večer ob 9 1/2 velika varietetna predstava. Vstopnina K 1

J. ŠTOKA Trst, ulica Molin piccolo 19. TRGOVINA s papirjem in vsemi pisarniškimi potrebščinami. Na drobno. Na debelo. Velika zaloga klanjskega in konceptnega papirja, vseh vrst kuvert, velika izbira pisemskega papirja v mapah in kasetah i. t. d. i. t. d. Pivniki, črtanci, peresniki, držala, peresca, črnila in svinčniki vseh vrst, penkala i. t. d. i. t. d.

Trgovske knjige, in papir, črtala, radirke, tintniki, gobe, lepila, pečatni voski. Vizitke, notezi, albumi, merila, bloki, nahrbtniki, vseh vrst barvanega papirja, papirnati prički i. t. d. Šolske potrebšline Velikanska zaloga vseh vrst cigaretnih papirčkov in stročnic, vojne dopisnice roza in bele, največja izbira razglednic, umetniških, pokrajinskih, ljubavnih voščilnih i. t. d. i. t. d. Elektrčne svetiljke in baterije svetovnih mark, najboljše zemljevidi vseh bojiš. Preskrbuje vsa tiskovna dela, stamplije, vezanje knjig i. t. d. i. t. d. Vse vrste igralnih kart, šah in domino Pismena naročila izvršuje točno.

J. ŠTOKA - Trst ulica Molin piccolo 19 (bli Kavarna Nuova York) KNJIGARNA. Slovenske in druge leposlovne knjige. Slovnice in besednjaki vseh jezikov.